

Szurovecz Kitti
A sokszívű
Athenaeum Kiadó, 2017, 352 oldal, 3499 Ft

Elmondaná, kik azok a poliamorok, és hol, miként találkozott ezzel a témával először? Hogyan született meg a könyv ötlete?

Évekkel ezelőtt történt velem, hogy két férfit szerettem egyszerre. A környezetem elvárta tőlem, és én is elvártam magamtól, hogy döntést hozzak, ami nagyon sok szenvedéssel járt. Hiszen a monogámia záloga a kizárólagosság. Nekem ez az alap attitűdöm, így a kialakult helyzet nagyon sokat rontott az önértékelésem, pedig valójában nem tehettem az érzéseimről. Aztán döntöttem, de nem múlt el a lelkemből nyom nélkül a trauma, amit a helyzet okozott. Jóval később rátaláltam egy cikkre a hazai poliamorokról, akik nyíltan vállalják, hogy többet szeretnek, és ezt elfogadjatják a környezetükkel is. Akkor éreztem először, hogy lám, mégsem vagyok földönkívüli, és van, hogy ez megtörténik velünk. Annyira érdekelt a jelenség, a sokszívűek élete, hogy belevágtam a kutatómunkába, elhátároztam, hogy regényt fogok írni róla. Nem tagadom, ez kicsit önterápia is volt.

Működőképes modell

Szurovecz Kittit kérdezi Petrohán Beáta –
– konyvutca.blogspot.hu

Lehet-e két, vagy akár több embert szerelemmel szeretni egyszerre, miközben a mai társadalmi modell szerint csak két személy lehet egy pár?

Tudom, hogy lehet, hiszen megéltem. Szerintem jóval többeknek ez az identitása, mint akik így élnek, és azzal szembesültem, hogy még a legbátrabbak is csak az egyébként is nyitott baráti körükben vállalják önmagukat. Működőképes modell ez, de nagy szükség van arra, hogy a kapcsolódásban mindenki a közös boldogságra törekedjen, és ne a másik kiszajátítására. A poliamoria nagy szabadságot ad, de nagyon magas érzelmi intelligencia kell hozzá.

„Nem találhatunk meg egy emberben mindent, amire szükségünk van” – olvasható a könyvben. Ön magánemberként mit gondol erről a megálapításról?

Azt, hogy ez így igaz. Az „egyetlen igazi létezik” elmélet szerintem kamu. Ami azonban nagyon fontos, hogy ha találunk egy társat, akivel jók a mindennapok, akivel tudunk haladni a közös utunkon, akkor küzdjünk a kapcsolatért, és ne hagyjuk, hogy egy új impulzus, ami

most épp hiányzik otthon, elvigyen bennünket mellőle. Ugyanakkor minden hosszú távú kapcsolatban eljön a pillanat, amikor a szerelem átalakul mély szeretetté, és nem mindenki boldog az életben azzal a tudattal, hogy akkor az ő gyomrában már soha nem fognak színes pillangók verdesni, vagy ha igen, akkor azért büntudatot, lelkipurdalást kell éreznie. Az új szerelem gyönyörű érzés, nem csoda, hogy nem szívesen mondunk le róla. Ha jön, sajnos vagy félrelépünk, vagy elvállunk, sebeket ejtve önmagunkon és a szeretteinken is. Ebből az aspektusból nézve a poliamoria, ha a felek nyitottak rá, nem rossz megoldás.

A könyv címe már magában is beszédes. Mi a mondanivalója A sokszívűnek?

Szeretném, ha ez az olvasóban állna össze. Ezzel kapcsolatban csak annyit szeretnék mondani, hogy túl könnyen ítélkezünk mások fölött. Sokkal szebb hely lehetne a világ, és sokkal kevesebb beteg, sebzett lelkű ember lenne, ha erről leszoknánk. Egyébként szerintem ez a történet mindenkinek mást mond, a saját sorsa függvényében.